

4. Mose 18

Septuaginta (LXX)

1 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αἱρων λέγων σὺ καὶ οἱ νίοὶ σου καὶ ὁ οἶκος πατριᾶς σου λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῶν ἄγίων καὶ σὺ καὶ οἱ νίοὶ σου λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν

2 καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν λευι δῆμον τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτόν καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ νίοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

3 καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἄγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς

4 καὶ προστεθήσονται πρὸς σὲ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ

5 καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακὰς τῶν ἄγίων καὶ τὰς φυλακὰς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς νίοῖς ισραὴλ

6 καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν τοὺς λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν ισραὴλ δόμα δεδομένον κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

7 καὶ σὺ καὶ οἱ νίοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αἱρων καὶ ἐγὼ ἴδού δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν ισραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς νίοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον

9 καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἄγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὅσα ἀποδιδόασίν μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἄγίων σοὶ ἔσται καὶ τοῖς νίοῖς σου

10 ἐν τῷ ὁγίῳ τῶν ἄγίων φάγεσθε αὐτά πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά σὺ καὶ οἱ νίοὶ σου ἄγια ἔσται σοι

11 καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν ισραὴλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς νίοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά

12 πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ κυρίῳ σοὶ δέδωκα αὐτά

13 τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ὅσα ἂν ἐνέγκωσιν κυρίῳ σοὶ ἔσται πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά

14 πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν νίοῖς ισραὴλ σοὶ ἔσται

15 καὶ πᾶν διανοῆγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός ἢ προσφέρουσιν κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους σοὶ ἔσται ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ

16 καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου ἡ συντίμησις πέντε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον εἴκοσι ὅβιοι εἰσιν

17 πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ ἄγια ἐστιν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ

18 καὶ τὰ κρέα ἔσται σοί καθὼν καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται

19 πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἀγίων ὅσα ἀν ἀφέλωσιν οἱ νίοι ισραὴλ κυρίῳ σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς νίοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον διαθήκη ἀλὸς αἰωνίου ἐστὶν ἐναντὶ κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αἱρων ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις καὶ μερὶς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν οὐδῶν ισραὴλ

21 καὶ τοῖς νίοῖς λευὶ ἵδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν ισραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσιν λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου

22 καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ νίοι ισραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἀμαρτίαν θανατηφόρον

23 καὶ λειτουργήσει ὁ λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐν μέσῳ οὐδῶν ισραὴλ οὐ κληρονομήσουσιν κληρονομίαν

24 ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν οὐδῶν ισραὴλ ὅσα ἀν ἀφορίσωσιν κυρίῳ ἀφαίρεμα δέδωκα τοῖς λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς ἐν μέσῳ οὐδῶν ισραὴλ οὐ κληρονομήσουσιν κλῆρον

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

26 καὶ τοῖς λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν οὐδῶν ισραὴλ τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου

27 καὶ λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἄλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ

28 οὕτως ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου ἀπὸ πάντων ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν οὐδῶν ισραὴλ καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ αἱρων τῷ ἴερεῖ

29 ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἥγιασμένον ἀπ' αὐτοῦ

30 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ λογισθήσεται τοῖς λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ ληνοῦ

31 καὶ ἔδεοσθε αὐτὸς ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστιν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου

32 καὶ οὐ λήμψεσθε δι' αὐτὸς ἀμαρτίαν ὅτι ἀν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἄγια τῶν οὐδῶν ισραὴλ οὐ βεβηλώσετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε